

Vi ønsker også fortsat at være med i Eurodac, og vi tror også på, at det lykkes os fortsat at kunne være med dér.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg, at tingene begynder at blive lidt mærkværdige. Man understreger, at den danske undtagelse skal respekteres helt og fuldt. Det indledte hr. Kaalund med at sige. Og nu siger man så, at vi skal være med i Eurodac, men hr. Kaalund ved jo godt, at Eurodac risikerer at blive flyttet over i søjle 1 i det overnationale.

Det, der jo i virkeligheden er lagt op til, så vidt jeg kan høre det nu, er fifleriets metode; det er jo, at man siger: Vi har en undtagelse, og så skal vi alligevel være med i det overnationale på en eller anden mærkelig måde. Og jeg ved, at man i Justitsministeriet sidder og gransker forskellige modeller, man kan få det dér til at foregå efter.

Men jeg vil godt spørge hr. Kaalund: Hvordan vil man få den ligning til at gå op? Jeg synes ikke, det ser ud, som om den kan gå op. Men måske man kan løfte sløret for det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der skal ikke fifles med forbeholdet, vil jeg sige til hr. Albrechtsen. Det har hverken den socialdemokratiske ordfører eller de to ministre, der er til stede fra regeringen, givet udtryk for. Tværtimod har vi fremført det synspunkt, som også den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaalund, fremførte, at forbeholdet skal respekteres. Det er det danske folks forbehold, og derfor mener vi, det er afgørende vigtigt, at vi respekterer det, og det kan kun forandres ved en fornyet folkeafstemning, som hr. Albrechtsen ved.

Derfor er det en fælles opgave. Jeg går også ud fra, at fru Charlotte Antonsen er enig i, at hvis der skal findes løsninger, skal de findes i et samspil mellem regeringen og Folketinget, men med respekt for, at Danmark alene på det retlige og indre område kan foretage samarbejde med EU på et mellemstatsligt grundlag. Sådan er det.

Sådan vil det også være for den del af samarbejdet, som efter Amsterdamtraktaten overføres fra søjle 3 til søjle 1. Og vedrørende den del af Schengenarkivet, der bliver placeret i søjle 1, har vi jo altså en særskilt protokol, der angiver

en hel speciel procedure i videreudviklingen af Schengenreglerne.

Her er det altså, når samarbejdet så går videre – og det kan vi jo ikke forhindre nogen i, det tror jeg, hr. Albrechtsen er enig med mig i – så må Danmark, så må vi tage stilling til den udvikling, som de andre foretager. Vil vi være med i den, og hvis vi vil være med, så er det altså noget, vi tager stilling til her i Folketinget, men vi vil alene være forpligtet på mellemstatsligt grundlag. Vi må så forhandle med de andre, om de vil have os med på et mellemstatsligt grundlag på den nyudvikling, når det drejer sig om de dele fra søjle 3, der ender i det overstatslige samarbejde.

Nu kan vi ikke foregribe, hvilke ting der vil komme frem, men fru Pernille Frahm var inde på det også i forhold til det civile retlige samarbejde og de konventioner, der i dag er vedrørende det civile retlige samarbejde, hvor jeg også har set presseforlydender om, at der er nogen, der vil arbejde for, at de konventioner skal omgøres til direktiver inden for de instrumenter, man har i søjle 1.

Jeg mener: Lad os se det. Lad os se manden, inden vi tager hatten af. Hvad er det for nogle spørgsmål, vi kommer til at tage stilling til? Men jeg vil gerne slå fast her i debatten: Regeringen går ind i den her sag med en klar opfattelse af, at det danske forbehold skal respekteres, og at vi må finde løsninger i fællesskab. Og det er ikke kun en forpligtelse for regeringen, men det er også en forpligtelse for Folketinget at finde dem i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at der var intet, der blev klart efter det, som ministeren nu gik op og svarede på vegne af den socialdemokratiske ordfører.

Det, jeg spurgte om, var: Hvordan vil man løse det problem, at det ser ud til, at Eurodac-sagen bliver løftet over i søjle 1 som overnationalt, og dér skal Danmark jo ikke være med?

Så antyder ministeren, at så kunne man måske løse det ved at kalde Eurodac for en del af Schengen, og så er det, jeg siger, at så er man på vej over i fifleriet, for det har jo ikke noget med Schengen at gøre. Jeg må indrømme, at det forekommer mig meget uklart, hvordan man vil løse det.